

Slagwerk in de Kleiputten tijdens Dag van de Natuur

BOEM

Daar ligt alles

Met enige verbeelding en deze aanhef van Paul Van Ostaijen zou dat een resumé kunnen zijn van de herfstwerkdag in het reservaat op zaterdag 21 november. We schrikten inderdaad op van een bliksemschicht en donderslag terwijl voor we ons klaarmaakten om aan de slag te gaan. Met zelfs een eerste sneeuwopgong en een drastische temperatuuruik na de heetste herfst sinds de metingen! Het zag ernaar uit dat we de euforie van meer dan 20 jaar mooi weer op deze werkdag grondig zouden moeten bijstellen.

Door het Hartslagfestival in de Traxsite, waar we die dag ook aan deelnamen, moesten onze krachten verdeeld worden: met uitgedunde rangen tegenover vorige jaren zakten een twintigtal werkvrijwilligers af richting reservaat.

De ochtend bleef verder zo goed als droog waardoor al vlug, na voorbereidend maaiwerk, heel wat exoten, vooral robinia, aan de rand van het moeras tegen de grond gingen. Meer dan voldoende sleurwerk voor wie het te koud zou krijgen.

De nog net bereikbare rietzones werden gemaaid, waarmee oude en nieuw uitgepaalde houtwallen konden worden aangevuld. Dit maaisel kwam bovenop de hopen fijner snoeihout. Ook de kruin van de zwaarste knotwilgen werden gepluimd en gesorteerd in snoei- en brandhout.

Tijdens een rustpauze lukte het ons, ondanks de dreigende wolken-taal, om de welkome soep nog net min of meer droog in open lucht binnen te slurpen.

In de observatiehut werd het letterlijk spannend om ons tegen de middag te verdringen rond de veggie-kookkunsten van Rita en Hans. Met bakken water poogden de wolken ondertussen onze dorst te lessen, gevolgd door abrupte opklaringen. Die gaven ons via de kijkgaten zicht op een door kraaien getergde buizerd. Even later kregen enkele gluurders, de mond vol cake van Vera, een ijsvogel te zien doorheen de kijkgaten. Verder lieten dodaars, waterral, wintertalingen en in de kruinen enkele goudhaantjes zich bijna voor iedereen horen.

We raakten bij een opklaring dan toch probleemloos de deur uit, goed gevuld en van binnen opgewarmd om in gespreide slagorde opnieuw aan het werk te gaan. Ook de buien deden toenemend hun best waardoor het wijs was stilaan af te werken. Opruimen geblazen vanaf 15uur, waardoor het gebied weer in volle rust verkeerde tegen vier uur.

(na razen rennen razen rennen razen **RENNEN** eindigt hiermee ook het gedicht van Van Ostaijen...)

We hoefden ons, met een beperkte ploeg en minder gunstig weer, absoluut niet te schamen voor het werk dat in die korte werkdag verzet werd. Dank aan alle warmbloedige medewerkers!

PAUKESLAG PLAT

HALT!

tekst en foto's: Piet Desmet